

Osmi je od sedmorice – broj dva

Kraljevstva biblijskog proroštva

Jeff Pippenger

2023-09-15

U prethodnom članku utvrdili smo da Mileriti nisu mogli vidjeti Rim drukčije nego kao paganski i papinski Rim, premda su razmatrali razlike između tih dviju sila. Za Milerite razlike između poganskoga i papinskoga Rima nisu ih dovele do spoznaje da je papinski Rim bio peto kraljevstvo koje je slijedilo nakon četvrtoga kraljevstva poganskoga Rima. Nakon razočaranja 1844. godine, sestra White prepoznala je tri sile iz Otkrivenja 12 i 13 kao zmaja u 12. poglavlju, zatim papinstvo kao Zvijer koja je izišla iz mora u 13. poglavlju, a nakon nje Sjedinjene Američke Države kao Zvijer koja je izišla iz zemlje. Nakon što je temelj bio postavljen, Gospodin je otvorio svjetlo o trostrukoj zajednici zmaja, Zvijeri i lažnoga proroka koja u 16. poglavlju Otkrivenja vodi svijet u Armagedon.

„Proročki niz u kojem se nalaze ovi simboli započinje u Otkrivenju 12, sa zmajem koji je nastojao uništiti Krista pri Njegovu rođenju. Za zmaja se kaže da je Sotona (Otkrivenje 12,9); upravo je on potaknuo Heroda da usmrti Spasitelja. Ali glavno Sotonino oruđe u vođenju rata protiv Krista i Njegova naroda tijekom prvih stoljeća kršćanske ere bilo je Rimsko Carstvo, u kojemu je poganstvo bilo prevladavajuća religija. Tako, premda zmaj u prvom redu predstavlja Sotonu, on je, u drugotnom smislu, simbol poganskoga Rima.“

U 13. poglavlju (redci 1–10) opisana je druga zvijer, „slična leopardu“, kojoj je zmaj dao „silu svoju, i prijestolje svoje, i vlast veliku“. Taj simbol, kako je vjerovala većina protestanata, predstavlja papinstvo, koje je naslijedilo silu, prijestolje i vlast što ih je nekoć držalo staro Rimsko Carstvo. O zvijeri sličnoj leopardu izjavljuje se: „I dana joj bjehu usta koja govorahu velike stvari i hule.... I otvori usta svoja na hulu protiv Boga, da huli ime Njegovo, i šator Njegov, i one koji prebivaju na nebu. I dano joj bi ratovati sa svetima i pobijediti ih; i dana joj bi vlast nad svakim plemenom, i jezikom, i narodom.“ Ovo proročanstvo, koje je gotovo istovjetno opisu maloga roga iz Daniela 7, bez sumnje upućuje na papinstvo.

„I dana mu je vlast da djeluje četrdeset i dva mjeseca.“ I, kaže prorok, ‘vidjeh jednu od njegovih glava kao smrtno ranjenu.’ I opet: ‘Tko vodi u sužanjstvo, otići će u sužanjstvo; tko ubija mačem, mora biti ubijen mačem.’ Četrdeset i dva mjeseca isto su što i ‘vrijeme i vremena i pola vremena’, tri i pol godine, odnosno 1260 dana, iz Daniela 7 — vrijeme tijekom kojega je papinska vlast trebala tlačiti Božji narod. To je razdoblje, kako je navedeno u prethodnim poglavljima, započelo uspostavom vrhovništva papinstva 538. godine po Kr., a završilo 1798. Tada je papu zarobila francuska vojska, papinska vlast zadobila je svoju smrtonosnu ranu i ispunilo se proročanstvo: ‘Tko vodi u sužanjstvo, otići će u sužanjstvo.’”

„Na ovom se mjestu uvodi još jedan simbol. Prorok kaže: ‘I vidjeh drugu zvijer gdje izlazi iz zemlje; i imala je dva roga kao u janjeta.’ Redak 11. I sama pojava te zvijeri i način njezina uzdizanja pokazuju da je narod koji ona predstavlja drukčiji od onih prikazanih prethodnim

simbolima. Velika kraljevstva koja su vladala svijetom bila su proroku Danielu prikazana kao zvijeri grabežljivice, koje izlaze kada su se ‘četiri vjetra nebeska podigla na veliko more.’ Daniel 7:2. U Otkrivenju 17 anđeo je objasnio da vode predstavljaju ‘puke, i mnoštva, i narode, i jezike.’ Otkrivenje 17:15. Vjetrovi su simbol sukoba. Četiri nebeska vjetra koja se podižu na veliko more predstavljaju strašne prizore osvajanja i revolucije, kojima su kraljevstva zadobila vlast.“

„Ali zvijer s rogovima nalik janjećima bila je viđena kako ‘izlazi iz zemlje’. Umjesto da svrgavanjem drugih sila uspostavi samu sebe, narod tako predstavljen mora nastati na području koje prethodno nije bilo naseljeno te postupno i mirno izrasti. Prema tome, nije mogla nastati među zbijenim i sukobljenim narodnostima Staroga svijeta — toga uzburkanoga mora ‘puka, i mnoštava, i naroda, i jezika’. Mora se tražiti na Zapadnom kontinentu.“

„Koji se narod Novoga svijeta 1798. uzdizao na vlast, obećavajući snagu i veličinu te privlačeći pozornost svijeta? Primjena simbola ne ostavlja mjesta nikakvu pitanju. Jedan narod, i samo jedan, odgovara obilježjima ovoga proročanstva; ono nedvojbeno upućuje na Sjedinjene Američke Države. Iznova i iznova misao, gotovo same riječi, svetoga pisca nesvjesno su rabili govornik i povjesničar opisujući uspon i rast ovoga naroda. Zvijer je viđena kako se ‘podize iz zemlje’; a, prema prevoditeljima, riječ ovdje prevedena kao ‘podize’ doslovno znači ‘rasti ili niknuti poput biljke’. I, kao što smo vidjeli, taj narod mora nastati na području koje prije nije bilo naseljeno. Istaknuti pisac, opisujući uspon Sjedinjenih Država, govori o ‘tajni njezina izranjanja iz praznine’ i kaže: ‘Poput tihoga sjemena izrasli smo u carstvo.’ — G. A. Townsend, *The New World Compared With the Old*, str. 462. Jedan europski časopis 1850. godine govorio je o Sjedinjenim Državama kao o čudesnom carstvu koje je ‘izranjalo’ i ‘usred tišine zemlje iz dana u dan povećavalo svoju moć i svoj ponos.’ — *The Dublin Nation*. Edward Everett, u govoru o hodočasničkim utemeljiteljima ovoga naroda, rekao je: ‘Jesu li tražili skrovito mjesto, neupadljivo zbog svoje zabačenosti i sigurno zbog svoje udaljenosti, gdje bi mala leidenska crkva mogla uživati slobodu savjesti? Gle moćna prostranstva nad kojima su, u mirnom osvajanju, ... pronijeli stijegove križa!’ — Govor održan u Plymouthu, Massachusetts, 22. prosinca 1824., str. 11.”

„I imao je dva roga kao u janjeta.“ Rogovi nalik janjećima označuju mladost, nevinost i blagost te prikladno predstavljaju karakter Sjedinjenih Država kada su proroku prikazane kako „izlaze“ 1798. godine. Među kršćanskim prognanicima koji su najprije pobjegli u Ameriku i potražili utočište od kraljevskoga tlačenja i svećeničke netrpeljivosti bilo je mnogo onih koji su odlučili uspostaviti vlast na širokom temelju građanske i vjerske slobode. Njihova su stajališta našla mjesto u Deklaraciji neovisnosti, koja iznosi veliku istinu da su „svi ljudi stvoreni jednaki“ i obdareni neotuđivim pravom na „život, slobodu i težnju za srećom“. A Ustav narodu jamči pravo na samoupravu, određujući da predstavnici izabrani glasovima naroda donose i provode zakone. Dana je i sloboda vjere, tako da je svakomu čovjeku dopušteno štovati Boga prema nalogima svoje savjesti. Republikanizam i protestantizam postali su temeljna načela nacije. Ta su načela tajna njezine moći i blagostanja. Potlačeni i pogaženi diljem kršćanstva obraćali su se ovoj zemlji sa zanimanjem i nadom. Milijuni su potražili njezine obale, a Sjedinjene Države uzdigele su se na mjesto među najmoćnijim narodima zemlje.

„Ali zvijer s rogovima poput janjećih ‘govoraše kao zmaj. I svu vlast prve zvijeri provodi pred njom, te navodi zemlju i one koji na njoj prebivaju da se poklone prvoj zvijeri, kojoj se smrtonosna rana izliječi; ... govoreći onima koji prebivaju na zemlji da načine lik zvijeri koja bijaše ranjena mačem, a oživje.’ Otkrivenje 13,11–14.” Velika borba, 438–441.

Ovaj odlomak utvrđuje da dvanaesto i trinaesto poglavlje identificiraju zmaja, zvijer i lažnoga proroka, tri sile u Otkrivenju šesnaest koje vode svijet u Harmagedon. Te tri sile svaka imaju svoja posebna poglavlja koja obuhvaćaju istovjetnu proročku povijest. Posljednjih šest redaka Danijela jedanaest započinju riječima: „A u vrijeme svršetka”, što je bilo 1798. godine. Zatim tih šest redaka identificiraju završna kretanja papinstva sve dok u prvom retku Danijela dvanaest Mihael ne ustane te se vrijeme milosti za čovječanstvo ne zatvori, uvodeći sedam posljednjih zala. U četrdeset i četvrtom retku jedanaestog poglavlja vijest ovoga časa, koja razjaruje papinstvo i pokreće krvoproliće koje se zbiva neposredno prije zatvaranja vremena milosti, prikazana je kao „glasovi s istoka i sa sjevera.”

Vijest s istoka i sa sjevera predstavlja posljednju vijest upozorenja, jer se objavljuje neposredno prije nego što Mihailo ustane. To je vijest trećega anđela koja se objavljuje tijekom izlivanja Duha Svetoga. Daniel je tu vijest prikazao kao dvostruku. Vijest o „sjeveru”, koja razjaruje papinstvo, jest vijest koja „kralja sjevera” identificira kao papinsku silu, a vijest o „istoku” jest vijest o sinovima istoka, što je islam. Naravno, ona ima i druga važna značenja, ali istok je simbol islama, a antikrist je krivotvorina pravoga Kralja Sjevera. Vijest trećega anđela, koja upozorava protiv primanja žiga kralja sjevera (žiga zvijeri), također upozorava da će islam zadati udarac u trenutku kada čaša bezakonja bude puna za Sjedinjene Države, a Sjedinjene Države pune svoju čašu bezakonja pri nedjeljnom zakonu.

Otkrivenje, trinaesto poglavlje, počevši od jedanaestog retka pa nadalje, prepoznaje upravo istu proročku povijest, a također započinje u vrijeme svršetka, 1798. godine.

„Koji se narod Novoga svijeta 1798. uzdizao na vlast, dajući obećanje snage i veličine te privlačeći pozornost svijeta? Primjena ovog simbola ne dopušta nikakvu sumnju. Jedan narod, i samo jedan, odgovara obilježjima ovoga proročanstva; ono nepogrešivo upućuje na Sjedinjene Američke Države.“ Velika borba, 440.

Ista proročka povijest obuhvaćena je u Otkrivenju 13, redci 11–18, kao što je obuhvaćena i u Danielu 11, redci 40–45. Kao i u redcima u Danielu, priča o ulozi Sjedinjenih Država završava svršetkom vremena milosti, kada Sjedinjene Države prisile svijet da prihvati žig Zvijeri. Zatim se, kao i u Danielu 11, poruka za ovaj čas iznosi u 14. poglavlju. To je istovjetna struktura u oba odlomka, s iznimkom što Danielovi redci opisuju papinske djelatnosti, a Otkrivenje 13 utvrđuje ulogu Sjedinjenih Država. Na temelju tih dviju linija nalazimo da 17. poglavlje Otkrivenja obuhvaća istu povijest, ali naglašava ulogu Zmaja, prikazanoga kao deset kraljeva, koji su Ujedinjeni narodi. Ta tri poglavlja, razmotrena redak na redak, utvrđuju ulogu Zmaja, Zvijeri i Lažnoga proroka, koji u 16. poglavlju vode svijet prema Harmagedonu, stoga je značajno što nas Ivan obavješćuje da, kada 17. poglavlje započinje, jedan od anđela koji su izlili sedam posljednjih zala dolazi reći Ivanu o sudu nad rimskom bludnicom.

I dođe jedan od sedam anđela koji su imali sedam čaša te progovori sa mnom govoreći mi: Dođi ovamo; pokazat ću ti sud velikoj bludnici koja sjedi na mnogim vodama; s kojom su kraljevi zemaljski počinili blud i stanovnici zemlje opili se vinom njezina bluda. Otkrivenje 17:1, 2.

Kod milerićana radilo se o poganskom Rimu i papinskom Rimu, ali na svršetku se radi o trostrukom savezu. Kao i pri njezinu poistovjećivanju tih triju sila u dvanaestom i trinaestom poglavlju, ona jasno poistovjećuje ženu iz sedamnaestog poglavlja s papinstvom.

„Žena [Babilon] iz Otkrivenja 17 opisana je kao ‘zaodjenuta u purpur i skerlet, i nakićena zlatom i dragim kamenjem i biserima, imajući u ruci zlatnu čašu punu gadosti i nečistoće: ... a na njezinu je čelu bilo napisano ime: ‘Tajna, Babilon veliki, majka bludnica.’ Prorok kaže: ‘I vidjeh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi Isusovih mučenika.’ Nadalje se za Babilon kaže da je ‘onaj veliki grad koji kraljuje nad kraljevima zemaljskim.’ Otkrivenje 17,4–6.18. Sila koja je tijekom tolikih stoljeća održavala despotsku vlast nad monarsima kršćanstva jest Rim.” Velika borba, 382.

Dakle, kada započinje proročka povijest predstavljena u sedamnaestom poglavlju?

I odnese me u duhu u pustinju. I vidjeh ženu gdje sjedi na zvijeri skerletne boje, punoj bogohulnih imena, koja imaše sedam glava i deset rogova. A žena bijaše odjevena u grimiz i skerlet, i nakićena zlatom i dragim kamenjem i biserjem, imajući u ruci zlatnu čašu punu gadosti i nečistoće svoga bludničenja. I na njezinu čelu bijaše napisano ime: TAJNA, BABILON VELIKI, MAJKA BLUDNICA I GADOSTI ZEMALJSKIH. I vidjeh ženu pijanu od krvi svetih i od krvi Isusovih mučenika. I kad je vidjeh, začudih se velikim čuđenjem. Otkrivenje 17:3–6.

Da bi Ivan vidio ženu, proročki je prenesen u pustinju, koju je sam Ivan već poistovjetio s dvama svjedocima kao tisuću dvjesto i šezdeset godina papinske vladavine u dvanaestom poglavlju.

I žena pobježe u pustinju, gdje joj je Bog pripradio mjesto da je ondje hrane tisuću dvjesto i šezdeset dana.... A ženi biše dana dva krila velikoga orla, da odleti u pustinju, na svoje mjesto, gdje se hrani vrijeme, i vremena, i pola vremena, daleko od lica zmije. Otkrivenje 12:6, 14.

Ivan je proročki bio prenesen u razdoblje pustinje, no treći redak i nadalje točno određuje na koje je mjesto unutar tisuću dvjesto šezdeset godina Ivan bio odveden, jer je žena već bila opijena krvlju progonstva i već je bila „majka bludnicama“. Ivan je bio odveden na kraj razdoblja pustinje, jer je žena već bila pila krv progonstva, a protestantske su se crkve već vraćale u njezino okrilje i postajale njezinim kćerima, jer je u tom razdoblju bila označena kao „majka bludnicama“. Već je imala kćeri. Ivanovo svjedočanstvo u sedamnaestom poglavlju započinje 1798. godine, kao i ista proročka povijest koja je predstavljala Zvijer u Danielu jedanaest i lažnog proroka u Otkrivenju trinaest.

Kao i kod druge dvije linije, kada sedamnaesto poglavlje završi, osamnaesto poglavlje zatim prepoznaje poruku časa. Tri proročke linije, po jedna za svaki element trostrukoga saveza. Sve su prikazane na istoj povijesnoj strukturi koja započinje 1798. godine i nastavlja se sve do završetka

vremena milosti, a sve tri naglašavaju posljednju poruku upozorenja.

Habakukove ploče mnogo detaljnije obrađuju temu sedamnaestog poglavlja Otkrivenja, stoga ću sada prijeći na zagonetku koja je prikazana u poglavlju koje iznosi osam kraljevstava biblijskog proročanstva.

I ovdje je um koji ima mudrost. Sedam glava jesu sedam gora, na kojima žena sjedi. I sedam je kraljeva: pet ih je palo, jedan jest, a drugi još nije došao; i kada dođe, mora ostati kratko vrijeme. I zvijer koja bijaše, a nije, ona je osma, i od sedmorice je, i odlazi u propast. Otkrivenje 17:9–11.

Daniel reče Nabukodonozoru: „Ti si ta glava od zlata.”

I gdje god prebivaju sinovi čovječji, zvijeri poljske i ptice nebeske predao je u tvoju ruku, i postavio te vladarom nad svima njima. Ti si ta glava od zlata. Daniel 2,38.

Daniel je također rekao Nabukodonozoru: „Ti si, o kralju, kralj nad kraljevima.”

Ti, o kralju, jesi kralj nad kraljevima; jer Bog nebeski dade ti kraljevstvo, silu, moć i slavu. Daniel 2,37.

Nebukadnezar je bio „glava“, i bio je kralj, i bio je kralj nad kraljevima jer je predstavljao prvo od kraljevstava prikazanih u kipu. Nebukadnezar je bio kralj predstavljen zlatom, a druga kraljevstva i kraljevi bili bi predstavljeni drugim kovinama u kipu, no Nebukadnezar je bio prvi i stoga kralj kraljeva. Druga razina, kojom se sada nećemo baviti, jest da babilonsko kraljevstvo predstavlja kraljevstvo koje nastoji krivotvoriti Krista, koji je istinski Kralj kraljeva.

Na početku Izaijina svjedočanstva o proročanstvima dvije tisuće petsto dvadeset godina (sedam vremena iz Levitskog zakonika dvadeset i šest), Izaija poistovjećuje kraljeve s glavama.

Jer glava je Siriji Damask, a glava Damasku Resin; i za šezdeset i pet godina Efrajim će biti satrt, tako da više neće biti narod. A glava je Efrajimu Samarija, a glava Samariji sin Remalijin. Ako ne budete vjerovali, doista se nećete održati. Izaija 7,7.8.

Izaija samo iznosi početnu točku za dva vremenska razdoblja od po dvije tisuće petsto dvadeset godina protiv sjevernoga kraljevstva Samarije i južnoga kraljevstva Jude, i pritom uključuje dva svjedočanstva: da je glavni grad jednoga naroda njegova glava, te da je kralj glava glavnoga grada. „Glava“ je kralj i kraljevstvo. U Otkrivenju se preuzima ista proročka linija kao i u Danielu.

Stoga, kada je Ivan odveden u 1798. godinu i kada mu je predložena zagonetka koja utvrđuje da postoji sedam „glava“, time se označuje da postoji sedam kraljevstava. Zatim mu je rečeno da je pet glava, odnosno kraljevstava, palo. Godine 1798. upravo je palo peto kraljevstvo biblijskog proročanstva, primivši smrtonosnu ranu koja će na koncu biti iscijeljena.

Ivanu, koji stoji u povijesti vremena svršetka 1798. godine, također je rečeno da jedna od glava „jest“. Šesto kraljevstvo biblijskog proročanstva započelo je 1798. godine, pa kada je Ivan proročki prenesen u 1798. godinu, kraljevstvo koje je tada bilo, jesu Sjedinjene Američke Države, a nadalje mu je bilo objavljeno da je sedmo kraljevstvo još uvijek buduće u odnosu na 1798. godinu, jer još

nije bilo došlo. Sedmo kraljevstvo koje je još uvijek bilo buduće u odnosu na 1798. godinu jesu Ujedinjeni narodi, koji su predstavljeni s deset kraljeva i predmet su sedamnaestog poglavlja Otkrivenja. No postoji i osmo, koje je od sedmorice. Rim uvijek izlazi kao osmi i od sedmorice je.

Mnogo bi se moglo reći o sadržaju sedamnaestoga poglavlja, ali mi ovdje jednostavno prepoznamo osam kraljevstava biblijskoga proročanstva prikazanih u sedamnaestom poglavlju kako bismo vidjeli kako se milleritsko razumijevanje četiriju kraljevstava usklađuje s osam kraljevstava iz sedamnaestoga poglavlja Otkrivenja.

O tome ćemo govoriti u sljedećem članku.